

پانویوم - عدد سیزده

بازگشت به پانویوم

Jeff Pippenger

2026-02-17

از قیصریه فیلیپی تا قیصریه ماری تیما، با توقّفی در میانه راه بر کوه تجلی؛ پطرس نماد یکصد و چهل و چهار هزار نفری است که در خطی که بر دو خط بیست و دو آیه‌ای لایوان بیست و سه مبتنی است، و در پیوند با موسم پنطیکاست در زمان مسیح، به نشان راه عید ابواق می‌رسند. لایوان بیست و سه، صلیب، پنطیکاست و فرستادن کورنیلوس به دنبال پطرس؛ همگی، خط بر خط، با نمادپردازی ساعات سوم و ششم و نهم به هم پیوند داده می‌شوند.

مسیح بر صلیب در ساعت سوم، ششم و نهم؛ پطرس در روز پنطیکاست در ساعت سوم و نهم، و کورنیلوس در ساعت نهم؛ و پطرس در ساعت ششم در یافا و در ساعت سوم در قیصریه فیلیپی، با دانیال باب یازدهم، آیات سیزده تا پانزده، مرتبط‌اند، زیرا قیصریه فیلیپی همچنین پانویوم است.

پطرس در عید پنطیکاست کتاب یوئیل را موعظه می‌کرد و هنگامی که پیام خود را به خاندان کورنیلوس ارائه نمود، روح القدس بر غیریهودیان افاضه شد، همان‌گونه که در پنطیکاست بر یهودیان افاضه شده بود. آن افاضه روح القدس بر یهودیان و پس از آن بر غیریهودیان، نمونه‌ای از افاضه روح القدس در ایام آخر بود. افاضه در ایام آخر دو مرحله‌ای است: با پاششی در ۹/۱ آغاز می‌شود که نهایتاً به اعلام فریاد نیمه شب می‌انجامد، تا قانون یکشنبه امتداد می‌یابد و سپس به فریاد بلند فرشته سوم مبدل می‌شود؛ آنجا و آنگاه باران پسین بی‌حد و حصر افاضه می‌گردد.

پس شادمان شوید، ای فرزندان صهیون، و در خداوند، خدای خود، به وجد آید؛ زیرا باران نخستین را به اندازه به شما عطا کرده است، و برای شما باران را—باران نخستین و باران پسین را—در ماه نخست فرو خواهد آورد. و خرمنگاه‌ها از گندم پر خواهد شد، و حوضچه‌ها از شراب و روغن لبریز خواهند شد. و سال‌هایی را که ملخ خورده است، و نیز کرم جوانه‌خوار و کرم برگ‌خوار و کرم ساقه‌خوار—آن لشکر عظیم من که در میان شما فرستادم—به شما بازپس خواهم داد. یوئیل ۲:۲۳-۲۵

پطرس نمایانگر کسانی است که در تاریخ پاشش معتدل نخستین، از یازدهم سپتامبر تا قانون یکشنبه، و نیز در باران پسین مشارکت دارند؛ بارانی که «سال‌ها»ی نماینده چهار نسل ترمز فزاینده ادونتیسیم روز هفتم لائودیکایی را که تباه شده بودند، اعاده می‌کند. در هیکل، در ساعت نهم، پطرس اعاده «سال‌ها» را از کتاب یوئیل مطرح ساخت.

پس توبه کنید و بازگشت نمایید تا گناهان شما محو گردند، آنگاه که زمان‌های آسایش از حضور خداوند فرا رسد؛ و او عیسی مسیح را، که پیشتر درباره او به شما بشارت داده شد، خواهد فرستاد؛ که آسمان باید او را بپذیرد تا زمان‌های اعاده همه چیزها، آنچه را خدا از آغاز جهان به زبان همه انبیای مقدس خود گفته است. زیرا موسی به راستی به پدران گفت: «پیامبری را خداوند، خدای شما، از میان برادران شما برای شما برخواهد انگیخت، مانند من؛ در هر آنچه به شما بگوید، او را خواهید شنید. و واقع خواهد شد که هر نفسی که آن پیامبر را نشنود، از میان قوم هلاک خواهد شد.» بلی، و همه انبیا از سموئیل به بعد، هر که سخن گفته، همین ایام را نیز پیشگویی کرده است. اعمال رسولان ۱۹:۳-۲۴

محو گناهان، عمل نهایی مسیح در داوری تحقیقی است، و این محو از خانه خدا آغاز می‌شود.

زیرا هنگام آن رسیده است که داوری باید از خانه خدا آغاز شود؛ و اگر نخست از ما آغاز گردد، فرجام کسانی که از انجیل خدا اطاعت نمی‌کنند چه خواهد بود؟ و اگر عادل به زحمت نجات یابد، بی‌دین و گناهکار کجا ظاهر خواهند شد؟ از این رو آنان که به حسب اراده خدا رنج می‌برند، در نیکوکاری نگاهداری جان‌های خویش را به او بسپارند، همچون به‌آفریننده‌ای امین. اول پطرس ۱۹:۱۷-۴.

پطرس در روز پنطیکاست و نیز در خانه کرنیلیوس در قیصریه کنار دریا دریافت که کتاب یوئیل در حال تحقق است. پنطیکاست نمایانگر قانون یکشنبه است؛ زمانی که داوری برای خانه خدا پایان می‌یابد و سپس به سوی غیریهودیان منتقل می‌شود. پیام او در زمان قانون یکشنبه همان پیامی است که در هنگام فرارسیدن فریاد نیمه‌شب اعلام شد. اعلان آلفا آغاز دوره نبوی است که با اعلان امگا به پایان می‌رسد. پطرس نماینده کسانی است که پیام را اعلام می‌کنند، و پیام با قدرت بخشی خود آغاز می‌شود که نشانه آن گشوده شدن بند الاغ اسلام است. آن الاغ رها می‌شود تا آغاز فریاد نیمه‌شب را نشان دهد، و بار دیگر در هنگام قانون یکشنبه رها می‌شود که خاتمه فریاد نیمه‌شب است.

پس پطرس همچنین نماینده کسانی است که پیشگویی ضربه اسلام به ایالات متحده را کرده‌اند. پیام پطرس در ندای نیمه‌شب تصحیح آن پیامی است که نومییدی نخستین و آغاز دوره تأخیر را رقم زد. از این رو پطرس نماینده کسانی است که پیام ندای نیمه‌شب را اعلام می‌کنند و نخستین آزمون بنیادینی را که در سال ۲۰۲۴ فرا رسید و در ۸ مه ۲۰۲۵، با انتخاب نخستین پاپ آمریکایی، که این انتخاب تحقق آیه چهاردهم فصل یازدهم کتاب دانیال بود، به پایان رسید، پشت سر نهاده‌اند.

دوره‌ای که از عید شیپورها تا پنطیکاست امتداد می‌یابد، سومین و محک تورنسل فصل پنطیکاستی است؛ فصلی که در لایوان باب بیست و سوم بازنمایی شده است. یکی از اصول پیام‌های سه فرشته که خواهر وایت شناسایی کرده، نیز به سادگی ریاضیات ابتدایی است: او تصریح می‌کند که بدون نخستین و دومین، پیام سومی در کار نیست. چون پطرس در قانون یکشنبه پنطیکاستی کتاب یوئیل را موعظه می‌کند، پس در آغاز اعلان پیام فریاد نیمه‌شب نیز یوئیل را تعلیم می‌دهد؛ همان که محک تورنسل و سومین آزمون فصل پنطیکاستی است. از این رو پطرس نماینده وفاداران است در طی فرایند آزمون سه مرحله‌ای که با گشوده شدن مهر «مکاشفه عیسی مسیح» در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ آغاز شد. اگر پطرس در گام سوم حاضر است، ناگزیر دو گام پیشین را نیز پیموده است، زیرا بدون نخستین و دومین، سومی در کار نیست.

دوره مهر شدن یکصد و چهل و چهار هزار در ۱۱ سپتامبر آغاز شد و فرایندی سه مرحله‌ای از آزمون را گشود که نخستین گام آن با ندای شیپور ۱۱ سپتامبر برای بازگشت به بنیان‌ها نمایانده شد، و سپس آزمون نخستین سرخوردگی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ فرا رسید. سومین آزمون تاریخ، قانون یکشنبه است. در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ بیابانی پیشگویانه فرا رسید، و در همان دوره بیابانی، در ژوئیه ۲۰۲۳ «صدا»یی به فریاد درآمد، و آنگاه در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳، بیست و دو سال پس از ۱۱ سپتامبر، گشوده شدن مهرهای مکاشفه عیسی مسیح آغاز شد. ۲۰۲۳ تا قانون یکشنبه (هنگامی که تحقق کامل ۲,۳۰۰ روز به انجام می‌رسد) این نکته را مشخص می‌کند که بازه زمانی از ۲۰۲۳ تا قانون یکشنبه با «۲۳» آغاز می‌شود و با «۲۳» پایان می‌یابد، زیرا در بسته ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ نمونه تمثیلی در بسته در هنگام قانون یکشنبه است. نبوت ۲,۳۰۰ ساله با «۲۳» در ۲,۳۰۰ نمایانده می‌شود.

۱۸۴۴ پایان تاریخ فرشتگان اول و دوم بود. این تاریخ با آمدن فرشته اول در ۱۷۹۸ آغاز شد و چهل و شش سال بعد، در ۱۸۴۴، پایان پذیرفت. آن چهل و شش سال نمایانگر هیکل میلریتی‌هاست که مسیح در ۱۸۴۴ ناگهان وارد آن شد. هیکل انسانی برای هر دو، مرد و زن، بر مبنای «۲۳» کروموزوم طراحی شده

است؛ از این رو، «۲۳» به منزلهٔ نمادِ کاری محسوب می‌شود که مسیح در ۱۸۴۴ آغاز کرد. آن کار عبارت بود از پیوند دادن الوهیت او با انسانیت ما. عیسی از عالم طبیعت برای تبیین امور روحانی بهره می‌گیرد، و کاری که در ۱۸۴۴، در پایان ۲۳۰۰ سال، آغاز شد، با پیوستن «۲۳» کروموزوم مردانه با «۲۳» کروموزوم زنانه نمایانده می‌شود. هنگامی که مردی با زنی ازدواج می‌کند، یک تن می‌شوند، و همین ازدواج همان چیزی است که مسیح در ۱۸۴۴ آغاز کرد. در بستهٔ ۱۸۴۴ با در بستهٔ قانون یکشنبه متناظر است، و نماد آن در بسته «۲۳» است.

از 31 دسامبر 2023 تا «23» قانون یکشنبه، دورانی را تعیین می‌کند که با «23» آلفا آغاز می‌شود و با «23» امگا پایان می‌یابد. این دوره همچنین نمایندهٔ دورهٔ هیکل یک‌صد و چهل و چهار هزار است. همان تاریخ فراکتالی از 9/11 تا قانون یکشنبه است. 1844 با عدد «23» نمایانده می‌شود، و آغاز دآوری تحقیقی مردگان را مشخص می‌کند. 9/11 آغاز دآوری تحقیقی زندگان را مشخص می‌کند، و بنابراین 9/11 نیز حامل عدد «23» است. دورهٔ 9/11 تا قانون یکشنبه، دورانی با «23» آلفا و «23» امگا است. 2023 تا قانون یکشنبه، فراکتالی از 9/11 تا قانون یکشنبه است، و همان‌جاست که هیکل یک‌صد و چهل و چهار هزار برافراشته می‌شود. هیکل میلرایتی دورانی چهل‌وشش‌ساله بود، لیکن در ایام آخر، دیگر زمان نیست؛ و چهل‌وشش سال میلرایتی در آغاز ادونتیسیم، نمونهٔ همان دوره در پایان ادونتیسیم است، و آن دوره با «23» آغاز و با «23» پایان می‌یابد و عدد میلرایتی چهل‌وشش را پدید می‌آورد.

هر سه آن تاریخ‌ها نمایانگر یک فرایند آزمون سه‌مرحله‌ای‌اند (میلریتی‌ها، از یازدهم سپتامبر تا قانون یکشنبه، و از سال ۲۰۲۳ تا قانون یکشنبه). این تاریخ با بانگ شپیور میکائیل آغاز شد؛ او که در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ موسی و ایلیا را از مرگ برخیزاند، و هنگامی که میکائیل، که همان مسیح است، برمی‌خیزد، این کار را با صدای شپیور انجام می‌دهد.

زیرا خود خداوند با بانگی، با صدای رئیس فرشتگان و با شپیور خدا از آسمان فرود خواهد آمد؛ و مردگان در مسیح نخست برخواهند خاست. اول تسالونیکیان ۴:۱۹

میکائیل رئیس فرشتگان است، و این آوای اوست که به همراه صور خدا مردگان را برمی‌خیزاند، و کتاب یهودا ما را آگاه می‌سازد که میکائیل موسی را از مردگان برخیزاند.

اما میکائیل، رئیس فرشتگان، هنگامی که با ابلیس بر سر جسد موسی مجادله می‌کرد، جرأت نکرد علیه او اتهامی توهین‌آمیز بیاورد، بلکه گفت: خداوند تو را توبیخ کند. یهودا ۱:۹

مسیح، در مقام میکائیل فرشته‌سالار، در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ مهر از مکاشفهٔ خویش برداشت، آنگاه که موسی و ایلیا، آن دو شاهد که در ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰ کشته شده بودند، را از مردگان زنده ساخت. سپس آزمون آلفای بنیاد بیرونی فرا رسید. فرشته‌ای که در ۱۱ سپتامبر فرود آمد، شپیور ارمیا را دمید و وفاداران را به بازگشت به بنیادهای میلری فراخواند، و هم‌زمان با آن، شپیور میکائیل آزمون بنیادها را معرفی کرد. این آزمون در دانیال ۱۱:۱۴ بازنموده شده است، آنجا که «غارتگران قوم تو» رؤیای بیرونی را تثبیت می‌کنند. پیروان میلر تشخیص دادند که این روم بود که آن آیه را تحقق بخشید و رؤیا را تثبیت کرد.

از ۸ مهٔ ۲۰۲۵، اقامهٔ هیکل بر سنگ زاویه و سنگ بنیاد آغاز شد. سی سال پس از ۱۹۹۶ — زمانی که پیام مهرگشوده در سال ۱۹۸۹ رسماً تثبیت شد — فرایند رسمیت‌بخشی به پیامی که در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ مهرش گشوده شد، آغاز شد.

رسمی‌سازی 1996 پیام 1989، دو بیست و بیست سال پس از ورود موضوع تاریخی آن در سال 1776 رخ داد. مهرگشایی 2023 بیست‌ودو سال پس از آن روی داد که رسمی‌سازی 1996 در 11 سپتامبر

2001، از طریق تجلی نبوی اسلام، تأیید شد.

پطرس نماینده پیام‌آوران این تاریخ مقدس است که هر دو آزمون بنیاد و معبد را با موفقیت می‌گذرانند. آزمون معبد، اصلاح پیام ناموفق ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ را در بر می‌گیرد. سی سال پس از آنکه پیام ۱۹۸۹ در سال ۱۹۹۶ رسمیت یافت، آزمون معبد شامل کار اصلاح و سپس بازاعلام پیام یک ضربه اسلامی به نشویل، تنسی است. رسمیت‌یافتن پیام ۱۹۸۹ در انتشار مجله‌ای موسوم به «زمان پایان» در سال ۱۹۹۶ نمود یافت. این مجله به شش آیه پایانی باب یازدهم دانیال می‌پرداخت و قانون یکشنبه در ایالات متحده را مشخص می‌ساخت. به نحوی مشیت‌آمیز، خدمتی غیرفعال که سال‌ها پیش «آینده برای آمریکا» نامیده شده بود، از سوی مدیران پیشین آن خدمت که هیچ نوری بر پیام ۱۹۸۹ نداشتند، به خدمت ما واگذار شد.

در سال 1996، خدمت ما به "America for America" تبدیل شد، و نشریه‌ای منتشر گردید که پیامی را عرضه می‌کرد که آینده آمریکا را، چنان‌که در شش آیه پایانی باب یازدهم دانیال نمایانده شده است، شناسایی می‌نمود. ایالات متحده در 1776 خیزش نبوی خود را آغاز کرده بود، و «22» سال بعد، در وقت آخر در 1798، ایالات متحده نقش خود را به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس آغاز کرد، «220» سال پس از 1776. در 1996، پیام ایالات متحده در نبوت رسمیت یافت. «220» سال از 1776، و «22» سال از آن نقطه تا 1798، با ویلیام میلر پیوند می‌یابد؛ او نخستین خطابه عمومی خود را در 1831، «220» سال پس از انتشار ترجمه کینگ جیمز کتاب مقدس، ارائه کرد. آغاز و انجام ادونتیسیم بر رسمی‌سازی پیامی که در وقت آخر از مهر گشوده می‌شود، تأکید می‌کند.

سی سال پس از ۱۹۹۶، در ۲۰۲۶، آزمون هیکل شامل کار تصحیح پیام ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ است. بدین‌سان، پیام «آلفا»ی ۱۹۸۹، یعنی پیامی برای نسل نهایی که در ۱۹۹۶ رسمیت یافت، دوره‌ای سی‌ساله را آغاز کرد که با آزمونی برای تصحیح و رسمیت‌بخشی یک پیام به پایان رسید. آن سی سال نمادی از کهنانت یک‌صد و چهل و چهار هزار نفر است که پیام «فریاد نیمه‌شب» را رسمیت خواهند بخشید. پطرس نماینده کسانی است که آن کار را در دوره دومین آزمون امگا برای هیکل به انجام می‌رسانند.

خواهر وایت ما را آگاه می‌سازد که خدا اجازه می‌دهد خطا در میان قوم خویش داخل شود، به‌منظور آن‌که ایشان را به مطالعه وادارد.

خدا قوم خویش را برخواهد انگیخت؛ و اگر طرق دیگر کارگر نیفتد، بدعت‌ها در میان ایشان راه خواهند یافت و آنان را غریب خواهند کرد و گاه را از گندم جدا خواهند ساخت. خداوند همه کسانی را که به کلام او ایمان دارند فرامی‌خواند تا از خواب برخیزند. نوری گران‌بها آمده است، متناسب با این زمان. آن حقیقتی کتاب مقدسی است که مخاطراتی را که درست بر ما فرود آمده‌اند نشان می‌دهد. این نور باید ما را به مطالعه‌ای مجدانه در کتاب مقدس و به بررسی‌ای سخت انتقادی و موشکافانه از مواضعی که بر آنها ایستاده‌ایم رهنمون سازد.

این بیان بخشی از فرازی است که در پایان، این مقاله را به‌طور کامل خاتمه خواهد داد. در مقالات و در نشست‌های زوم سبت ما، در بررسی دانیال ۱۰:۱۱-۱۵، برخی نمادها را به اشتباه خلط کردم، و هرچند اصلاحات لازم را به‌عمل آوردیم، از پیگیری نتیجه‌گیری سلسله‌مقالات درباره پانیوم - نبردی که به قانون یکشنبه منتهی می‌شود - بازماندم. اکنون زمان بازگشت به پانیوم فرا رسیده است، و هنگامی که چنین کنیم، رشته افزوده‌ای از ادله را خواهیم داشت که پطرس در قیصریه فیلیپی - که همان پانیوم است - آن را نمایندگی می‌کند.

اکنون به بررسی‌های خود درباره آیات ۱۰ تا ۱۶ از باب یازدهم دانیال بازمی‌گردیم؛ آیاتی که تاریخ نهفته آیه ۴۰ را نشان می‌دهند. ما در سپتامبر بررسی‌های خود را متوقف کردیم، بنابراین از آن زمان تاکنون

تقریباً پنج ماه گذشته است.

پطرس برادران خویش را فرامی‌خواند که «در فیض و در معرفت خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح رشد کنید.» هرگاه قوم خدا در فیض رشد کنند، پیوسته فهمی روشن‌تر از کلام او به دست خواهند آورد. در حقایق مقدس آن، نوری تازه و زیبایی‌ای نو درمی‌یابند. این امر در سراسر اعصار تاریخ کلیسا صادق بوده است و بدین‌سان تا پایان نیز تداوم خواهد یافت. اما هرگاه حیات حقیقی روحانی رو به افول رود، همواره گرایشی پدید می‌آید که پیشرفت در شناخت حقیقت متوقف گردد. آدمیان به نوری که پیش‌تر از کلام خدا یافته‌اند قانع می‌شوند و از هرگونه پژوهش بیشتر در کتاب مقدس بازمی‌دارند. محافظه‌کار می‌شوند و می‌کوشند از بحث و گفت‌وگو پرهیز کنند.

این واقعیت که در میان قوم خدا هیچ جنجال یا التهایی نیست، نباید دلیل قاطعی شمرده شود بر اینکه آنان محکم به تعالیم صحیح چنگ زده‌اند. جای نگرانی هست که شاید میان حق و باطل به روشنی تمایز قائل نمی‌شوند. وقتی از پژوهش در کتاب مقدس پرسش‌های تازه‌ای بر نمی‌خیزد، وقتی اختلاف‌نظری پدید نمی‌آید که مردم را برانگیزد تا شخصاً کتاب مقدس را بجویند تا مطمئن شوند حقیقت را یافته‌اند، اکنون نیز، همچون روزگاران کهن، بسیاری خواهند بود که به سنت‌ها می‌چسبند و چیزی را پرستش می‌کنند که نمی‌دانند چیست.

به من نشان داده شده است که بسیاری از کسانی که ادعا می‌کنند شناختی از حقیقت حاضر دارند، نمی‌دانند به چه ایمان دارند. دلایل ایمان خود را درک نمی‌کنند. برای کار زمان حاضر ارزیابی درست و بجایی ندارند. وقتی زمان آزمایش فرا برسد، کسانی که اکنون برای دیگران موعظه می‌کنند، با بررسی مواضعی که دارند، خواهند یافت که برای بسیاری چیزها دلیل قانع‌کننده‌ای نمی‌توانند بیاورند. تا زمانی که چنین آزموده نشوند، از نادانی بزرگ خود آگاه نیستند. و بسیاری در کلیسا هستند که بدیهی می‌پندارند آنچه را که باور دارند می‌فهمند؛ اما تا هنگامی که مناقشه‌ای پدید نیاید، از ضعف خود آگاه نمی‌شوند. وقتی از هم‌کیشان خود جدا شوند و ناچار باشند تنها و به تنهایی برای باور خود دلیل بیاورند، شگفت‌زده خواهند شد که ببینند اندیشه‌هایشان درباره آنچه به‌عنوان حقیقت پذیرفته بودند تا چه اندازه آشفته است. بی‌تردید در میان ما روی‌گردانی از خدای زنده و رو آوردن به انسان رخ داده است، و حکمت انسانی به جای حکمت الهی قرار گرفته است.

خدا قوم خود را برخواهد انگیزد؛ اگر راه‌های دیگر ناکام بمانند، بدعت‌ها در میانشان راه خواهد یافت تا ایشان را غریب کند و گاه را از گندم جدا سازد. خداوند همه کسانی را که به کلام او ایمان دارند فرامی‌خواند تا از خواب برخیزند. نوری گرانبها آمده است، درخور این زمان. این حقیقت کتاب مقدس است که خطراتی را که همین اکنون بر ماست نشان می‌دهد. این نور باید ما را به مطالعه‌ای کوشایانه در کتاب مقدس و سنجشی بس انتقادی از مواضعی که بر آن‌ها ایستاده‌ایم رهنمون شود. خدا می‌خواهد همه جوانب و مواضع حقیقت با دعا و روزه به‌طور کامل و پیگیرانه جست‌وجو شوند. مؤمنان نباید به حدس‌وگمان‌ها و اندیشه‌های ناروشن درباره اینکه حقیقت چیست بسنده کنند. ایمانشان باید محکم بر کلام خدا بنا شود تا هنگامی که زمان آزمایش فرا رسد و ایشان برای پاسخ‌گویی درباره ایمانشان به شوراها احضار شوند، بتوانند با فروتنی و ترس، دلیلی برای امیدی که در آنان است ارائه کنند.

برانگیزانید، برانگیزانید، موضوعاتی که به جهان عرضه می‌کنیم باید برای خود ما واقعیتی زنده باشند. مهم است که هنگام دفاع از تعالیمی که آنها را اصول بنیادی ایمان می‌دانیم، هرگز به خود اجازه ندهیم از استدلال‌هایی استفاده کنیم که کاملاً استوار نیستند. شاید این‌ها بتوانند مخالفی را ساکت کنند، اما به حقیقت احترام نمی‌گذارند. ما باید استدلال‌های محکم عرضه کنیم؛ استدلال‌هایی که نه تنها مخالفان را ساکت کند، بلکه تاب موشکافانه‌ترین و دقیق‌ترین بررسی‌ها را هم بیاورد. درباره کسانی که خود را به‌عنوان مناظره‌گر پرورده‌اند، خطر بزرگی

هست که با کلام خدا منصفانه برخورد نکنند. در مواجهه با مخالف باید کوشش جدی ما این باشد که موضوعات را به گونه‌ای عرضه کنیم که او را قانع کند، نه اینکه صرفاً در پی اطمینان بخشی به مؤمن باشیم.

هر اندازه که انسان از نظر عقلانی پیشرفت کرده باشد، نباید حتی لحظه‌ای گمان کند که نیازی به کاوش ژرف و پیوسته در کتاب مقدس برای دستیابی به نور بیشتر نیست. ما به عنوان یک قوم، هر یک از ما فراخوانده شده‌ایم که دانش‌پژوه نبوت‌ها باشیم. باید با جدیت هوشیار باشیم تا بتوانیم هر پرتوی نوری را که خدا پیش رویمان می‌نهد، تشخیص دهیم. باید نخستین پرتوهای حقیقت را دریابیم؛ و از راه مطالعه همراه با دعا می‌توان به نوری روشن‌تر دست یافت که بتوان آن را پیش روی دیگران آورد.

هرگاه قوم خدا در آسایش باشند و به نور کنونی خود قناعت ورزند، می‌توانیم یقین داشته باشیم که او به آنان عنایت نخواهد کرد. اراده او بر این است که ایشان همواره به پیش روند تا نور افزون و همواره فزاینده‌ای را که برای ایشان می‌تابد دریافت کنند. حالت کنونی کلیسا نزد خدا پسندیده نیست. روحیه‌ای از خوداطمینانی پدید آمده که آنان را به این احساس رسانده است که نیازی به حقیقت بیشتر و نور فزون‌تر ندارند. ما در زمانی زندگی می‌کنیم که شیطان از راست و از چپ، از پیش رو و از پشت سر ما در کار است؛ و با این همه، ما به عنوان یک قوم در خوابیم. خدا می‌خواهد ندایی شنیده شود که قوم او را به اقدام برانگیزد.

به جای گشودن جان برای دریافت پرتوهای نور از آسمان، برخی در جهتی مخالف عمل کرده‌اند. هم به واسطه مطبوعات و هم از فراز منبر، دیدگاه‌هایی در باب الهام کتاب مقدس عرضه شده که نه روح و نه کلام خدا آنها را تأیید می‌کند. یقین آن است که هیچ فرد یا گروهی نباید در موضوعی بدین اندازه خطیر، بی‌آنکه «چنین می‌فرماید خداوند»ی آشکار برای پشتیبانی از آن باشد، به پیشبرد نظریه‌ها دست زند. و آنگاه که انسان‌ها، در محاصره ناتوانی‌های بشری، کمابیش از نفوذ عوامل پیرامون اثر می‌پذیرند، و گرایش‌های موروثی و پرورده‌ای دارند که بسی دور از آن است که ایشان را حکیم یا آسمان‌گرا سازد، به مؤاخذه کلام خدا برمی‌خیزند و درباره اینکه چه چیز الهی است و چه چیز انسانی داوری می‌کنند، بی‌مشورت خداوند کار می‌کنند. خداوند چنین کاری را کامیاب نخواهد ساخت. پیامد آن فاجعه‌بار خواهد بود، هم بر کسی که بدان مشغول است و هم بر آنان که آن را به منزله کاری از جانب خدا می‌پذیرند. نظریه‌هایی که درباره ماهیت الهام عرضه شده، شک‌گرایی را در اذهان بسیاری برانگیخته است. موجودات محدود، با دیدگاه‌های تنگ و کوتاه‌بینانه خویش، خویشان را در نقد کتاب مقدس صاحب صلاحیت می‌شمارند و می‌گویند: «این فقره لازم است، و آن فقره لازم نیست و الهامی هم نیست.»

مسیح درباره اسفار عهد عتیق—یگانه بخشی از کتاب مقدس که مردم زمان او در اختیار داشتند—چنین دستوری نداد. تعالیم او بر آن بود که اندیشه‌های ایشان را به عهد عتیق سوق دهد و مضامین بزرگ مندرج در آن را در نوری روشن‌تر بنمایاند. قوم اسرائیل قرن‌ها بود که خود را از خدا جدا می‌ساختند و حقایق گران‌بهایی را که او به ایشان سپرده بود از نظر گم کرده بودند. این حقایق با صورت‌ها و مراسم خرافی که معنای حقیقی‌شان را می‌پوشاند، مستور شده بود. مسیح آمد تا خاکروبه‌هایی را که درخشندگی‌شان را پوشانده بود برود. او آنها را، چون گوهرهای گران‌بها، در قابی نو نشانید. او نشان داد که نه تنها از تکرار حقایق کهنه و آشنا ابا ندارد، بلکه آمده است تا آنها را در قوت و جمال حقیقی‌شان بنمایاند؛ جلالی که مردم زمان او هرگز آن را در نیافته بودند. و چون خود سرچشمه این حقایق وحی شده بود، می‌توانست معنای راستین آنها را بر مردم بگشاید و ایشان را از بدفهمی‌ها و نظریه‌های باطلی که پیشوایان برای سازگار کردن آنها با وضعیت نامقدس خویش—یعنی تهیدستی‌شان از روحانیت و محبت خدا—اختیار کرده بودند، آزاد سازد. او آنچه را که این حقایق را از حیات و قوت حیاتی‌شان تهی ساخته بود به کناری افکند و آنها

را با تمام تازگی و قوتِ نخستین‌شان به جهان بازگرداند.

اگر روح مسیح را داشته باشیم و با او همکار باشیم، بر عهدهٔ ماست که کاری را که او برای انجام آن آمد، پیش ببریم. حقایق کتاب مقدس بار دیگر به واسطهٔ عادت، سنت و تعالیم کاذب تیره و مبهم شده‌اند. تعالیم نادرست الهیات رایج، هزاران هزار شگاک و بی‌ایمان را پدید آورده‌اند. خطاها و ناسازگاری‌هایی هست که بسیاری آنها را به‌عنوان تعالیم کتاب مقدس نکوهش می‌کنند، حال آن‌که آنها در حقیقت تفاسیر نادرست کتاب مقدس‌اند که در اعصار ظلمت پاپی پذیرفته شده‌اند. انبوهی از مردمان بر آن داشته شده‌اند که برداشتی نادرست از خدا را گرامی بدارند، چنان‌که یهودیان نیز، که به‌سبب خطاها و سنت‌های زمان خود گمراه شده بودند، تصویری باطل از مسیح داشتند. «اگر آن را می‌دانستند، خداوند جلال را مصلوب نمی‌کردند.» این بر عهدهٔ ماست که منش حقیقی خدا را به جهان آشکار سازیم. به‌جای نکوهش کتاب مقدس، بکوشیم تا به‌وسیلهٔ تعالیم و نمونه، حقایق مقدس و حیات‌بخش آن را به جهان عرضه کنیم، تا بتوانیم «فضایل او را که شما را از ظلمت به نور شگفت‌انگیز خویش خوانده است» اعلام کنیم.

شرارت‌هایی که به تدریج در میان ما رخنه کرده‌اند، به‌طور نامحسوس افراد و کلیساها را از توقیر خداوند دور ساخته و آن قدرتی را که او می‌خواهد به ایشان عطا کند، از ایشان محجوب داشته‌اند.

ای برادران من، بگذارید کلام خدا همان‌گونه که هست استوار بماند. مگذارید حکمت انسانی جسارت ورزد که از قوت حتی یک عبارت از کتاب مقدس بکاهد. هشدار جدی مندرج در مکاشفه باید ما را از اتخاذ چنین موضعی برحذر دارد. به نام مولای خود به شما می‌گویم: «نعلین‌های خود را از پای خود بیرون کن، زیرا مکانی که بر آن ایستاده‌ای زمین مقدس است.» «شهادت، جلد ۵، صفحات ۷۰۷ تا ۷۱۱.